

Η αναπληρώτρια υπουργός εργασίας κ. Ράνια Αντωνοπούλου βρίσκεται σε μια διαρκή εκστρατεία επικοινωνίας σε περιφερειακές ενότητες και Δήμους για την προώθηση της κοινωνικής οικονομίας χωρίς όμως επί της θητείας της στο Υπουργείο να έχει διατεθεί στους πραγματικούς φορείς κοινωνικής οικονομίας η ελάχιστη ενίσχυση.

Αντιθέτως «βαφτίζεται» ως κοινωνική οικονομία μια σειρά προγραμμάτων που απορροφά το κράτος από το ΕΣΠΑ με πιο χαρακτηριστική περίπτωση της λεγόμενης «κοινωφελούς εργασίας» με την οποία συγκαλύπτονται βραχυχρόνιες προσλήψεις από το κράτος.

Κάθε χρόνο 100.000 περίπου επιδοτούμενες θέσεις εργασίας χρηματοδοτούνται από προγράμματα ΕΣΠΑ μέσω ΟΑΕΔ προς το κράτος και στους Δήμους, ενισχύοντας απασχολούμενους ή υποαπασχολούμενους στη γραφειοκρατία χωρίς κανένα παραγωγικό αντίκρυσμα.

Πρόκειται για προσχηματική Κοινωφελή εργασία από το κράτος και τους ΟΤΑ, ενώ στην πραγματικότητα έχουμε προσλήψεις με πόρους του ΕΣΠΑ που διογκώνουν την κρατική γραφειοκρατία και δεν είναι τίποτε διαφορετικό από τα καταργημένα από το 2009 STAGE που επανήλθαν με άλλο όνομα ΤΟ 2012 από την Κυβέρνηση Σαμαρά -Βενιζέλου μια πολιτική που συνεχίζει η σημερινή Κυβέρνηση..

προφανώς, με αυτό τον τρόπο δεν πρόκειται για ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και των αναγκών κοινωνικών υπηρεσιών, αλλά για πρόσκαιρη πρόσληψη ενός τμήματος ανέργων που διατηρούν το πελατειακό σύστημα και στοχεύουν στην εμφάνιση πτωτικής τάσης του ποσοστού ανεργίας με πόρους όμως που στερούνται από τον τρίτο τομέα και την ανάπτυξη της κοινωνική επιχειρηματικότητας.

Το αποτέλεσμα σε σχέση με την πραγματική οικονομία θα ήταν εντελώς διαφορετικό εάν οι πόροι αυτοί είχαν διατεθεί για εργασία στη κοινωνική οικονομία. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή πολιτική πρακτική η ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας και της αγοράς εργασίας βασίζεται στην συμπληρωματικότητα της κοινωνικής οικονομίας η οποία έχει όλα

τα πλεονεκτήματα της ιδιωτικής όσον αφορά το επιχειρείν, συν την συμμετοχή της κοινωνίας και των καταναλωτών – χρηστών για προϊόντα και υπηρεσίες.

Με αυτή την έννοια η αποτελεσματικότητα της κοινωνικής οικονομίας μπορεί να διπλασιάσει τη δημιουργία και διατήρηση νέων θέσεων εργασίας. Είναι βεβαίως αποδεδειγμένο επίσης ότι ο ιδιωτικός τομέας είναι πιο αποτελεσματικός από τον δημόσιο, με την διαφορά ότι δεν δημιουργεί επιχειρήσεις και νέες θέσεις εργασίας εκεί όπου δεν υπάρχει προσδοκία κέρδους.

Ένα άλλο πλεονέκτημα της κοινωνικής οικονομίας είναι ότι οι χρήστες-καταναλωτές-ωφελοούμενοι μπορούν να συμμετέχουν στο κόστος και στην συγχρηματοδότηση προγραμμάτων που έχουν σκοπό να καλύψουν πραγματικές τους ανάγκες και μάλιστα έχουν κοινωνικό αντίκτυπο. Επίσης μετρήσιμο είναι ότι μια θέση στο δημόσιο κοστίζει 168.000 ευρώ, ενώ στην κοινωνική οικονομία μόνο με 50.000 ευρώ.

Για αυτό το σκοπό υπάρχει πλέον το κατάλληλο θεσμικό εργαλείο: Ο νέος νόμος 4430/16 για την κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία που ψηφίστηκε από ευρύτατη πλειοψηφία της βουλής σε αντικατάσταση του παλαιού ν.4019/11, δείχνει την ευρύτατη συναίνεση των κομμάτων, γεγονός ελπιδοφόρο ώστε να ξεκινήσει μια διαδικασία για να καλυφθεί η υστέρηση της κοινωνικής οικονομίας στην χώρα (κάτω του 2%) σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο (10%).

Λαμβάνοντας υπόψιν αυτές τις παραδοχές, αλλά και τα εμπόδια που προκύπτουν στην εφαρμογή σχετικών προγραμμάτων εξαιτίας της αρνητικής στάσης της κρατικής γραφειοκρατίας προκειμένου να ενισχυθούν οι φορείς κοινωνικής οικονομίας με πόρους που αναλογούν στο χώρο είναι αναγκαία η οριζόντια διαβούλευση και **οριζόντιας συνεργασίας των κομμάτων για σπάσει ο φαύλος κύκλος του κρατισμού στη διαχείριση των πόρων που προορίζονται για την κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία προκειμένου να ενισχυθεί η αποδοτικότητα των πόρων και για επιδοτούμενες θέσεις εργασίας μέσω ΕΣΠΑ.**

Ειδικότερα με την ενίσχυση των φορέων κοινωνικής Αλληλέγγυας οικονομίας μπορούν να δημιουργηθούν υπερδιπλάσιες θέσεις εργασίας εάν οι πόροι χρησιμοποιηθούν για ενεργοποιηθούν ανενεργοί υλικοί πόροι και σχολάζουσες γαίες που δεν καλλιεργούνται για την παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών.

- **Στον αγροδιατροφικό τομέα**, μπορούν να δημιουργηθούν **50.000 νέες θέσεις εργασίας** με βάση την πρότασή μας για τα κοινωνικά αγροκτήματα, αξιοποιώντας σχολάζουσες δημόσιες και ιδιωτικές γαίες μεταφέροντας πόρους της κοινωφελούς εργασίας (εργατικό κόστος) στους φορείς κοινωνικής οικονομίας για να συμπράξουν με κρατικούς φορείς ή και ιδιώτες που διαθέτουν σχολάζουσες αγροτικές γαίες και εξοπλισμό για να μαζευτεί αγροτικό προϊόν που θα κατευθυνθεί στις δομές φτώχειας. Η αποδοτικότητα των χρηματικών πόρων μπορεί να διπλασιαστεί δεδομένου ότι θα προκύψει όφελος από την παραγωγή αγροτικών προϊόντων την στιγμή που η απασχόληση στην κρατική γραφειοκρατία δεν παράγει μετρήσιμο και ουσιαστικό προϊόν.

- **Στον τομέα της πρόληψης και της κοινωνικής φροντίδας** μπορούν να δημιουργηθούν **70.000 νέες** θέσεις εργασίας με το ήμισυ του κόστους της απασχόλησης στην κρατική γραφειοκρατία, δεδομένου ότι στην συμμετοχή του κόστους μπορούν να μπουν οι ίδιες οι κοινωνικές ομάδες, τα ασφαλιστικά τους ταμεία και γενικώς οι ωφελούμενοι των υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας πχ η ολοκληρωμένη βοήθεια στο σπίτι, τα συνεργατικά σχήματα «νταντάδων», νοσηλευτών, φροντιστών των ΑμΕΑ. Τα σχήματα αυτά μπορούν να ενισχυθούν με την παραχώρηση ανενεργού υλικού εξοπλισμού (Κέντρα Υγείας, κτίρια, ιατρικός εξοπλισμός κλπ).

- **Στην δια βίου μάθηση και την ενισχυτική διδασκαλία**, ο θεσμός των κοινωνικών φροντιστηρίων και της συνεργατικής εκπαίδευσης μπορούν να δημιουργήσουν 50.000 θέσεις εργασίας, απορροφώντας ένα κομμάτι από την παραπαιδεία σε νέους εκπαιδευτικούς μέσω συνεργατικών σχημάτων που δεν έχουν ακόμη μπει στην αγορά εργασίας.

- **Στο πράσινο επιχειρείν** μπορούν να δημιουργηθούν 100.000 νέες θέσεις εργασίας. Ειδικότερα στην ανακύκλωση στην πηγή, στην ενεργειακή αναβάθμιση των κτιρίων, στο αστικό πράσινο και τις πράσινες στέγες, πέλετ και κομπόστ από βιομάζα, διαχείριση δασών και βιοτόπων.

- **Στον πολιτισμό-τουρισμό** μπορούν να δημιουργηθούν 20.000 θέσεις εργασίας στον καθαρισμό ακτών και πάρκων αναψυχής, στην φύλαξη και ανάδειξη αρχαιολογικών χώρων και μουσείων.

Σύμφωνα με αυτές τις δυνατότητες και ρεαλιστικές προτάσεις είναι προφανές ότι πρέπει να ανοίξει ο δημόσιος διάλογος στα κόμματα και στην βουλή, παράλληλα με την κοινωνία ώστε, να μεγιστοποιηθεί να αυξηθεί το παραγόμενο εισόδημα και να δημιουργηθούν νέες βιώσιμες θέσεις εργασίας μέσω της κοινωνικής οικονομίας και του τρίτου τομέα.

